Cultura | Redacció | Actualitzat el 20/08/2019 a les 14:25

Es publicarà un manuscrit del folklorista pallarès Enric Vigo

El recull mostra unes 140 danses tradicionals pallareses que Vigo va popularitzar, a principis del segle XX, als esbarts de Barcelona

Enric Vigo, al centre, acompanyat dels balladors d'un esbart dansaire. | Arxiu Violant i Simorra (Ecomuseu de les Valls d'Àneu)

Aquesta tardor, l'historiador Ignasi Ros publicarà un manuscrit del folklorista pallarès Enric Vigo. Es tracta d'un recull sobre danses i balls tradicionals de les nostres comarques que Ros ha transcrit dels originals, d'entre 1912 i 1914, que va escriure Vigo.

Enric Vigo, nascut a Saverneda, antic poble del municipi de Soriguera, va ser un gran difusor de la cultura popular pallaresa i a principis del segle XX va fer-la molt coneguda a Barcelona, on feia de fuster. Juntament amb Mossèn Vicenç Bosch, d'Esterri d'Àneu, van ensenyar tot el repertori que havien après al Pallars al primer esbart dansaire que es crear a la capital catalana. Sobre el 1910, totes les danses que ballaven els esbarts dansaires de Barcelona eren de repertori "estrictament pallarès", segons explica Ros.

Aquesta publicació s'ha realitzat a partir del manuscrit que es conserva a l'Arxiu de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya, a l'Abadia de Montserrat i que inclou explicacions detallades sobre com es ballaven les danses i, fins i tot, il·lustracions esquemàtiques dels passos. El manuscrit, que recull unes 140 danses, porta per nom *Records de les danses antigues de la meva terra* i descriu, entre d'altres els balls i corrandes que es cantaven al Pallars al voltant de les fogueres de Sant Joan i Sant Pere. Com explica Ros, el text també dona molta informació sobre rituals i detalls de les festes majors pallareses de l'època.

Ros pretén amb aquesta publicació reivindicar el paper de Vigo, encara desconegut per la majoria de pallaresos, en el món de les danses populars a Catalunya i de manera especial al Pirineu. Enric Vigo, que a principis del segle XX era una persona molt reconeguda que apareixia sovint als diaris i publicacions culturals, va morir a Senterada l'any 1925.